En vuit anys s'han creat a Girona prop de 60 reserves forestals

El programa Selvans, que impulsa la Diputació de Girona, vol preservar la biodiversitat de boscos antics o madurs

Les línies d'ajuts indemnitzen els propietaris per compensar-los pels guanys no percebuts

. Foto: ..

La Diputació de Girona, en el marc del projecte Selvans, ha propiciat des del 2005 la creació de 59 reserves forestals, les quals ja engloben més de 700 hectàrees, repartides a parts iguals en terrenys municipals i privats. La reserva forestal preveu que durant 25 anys no s'hi retiri la fusta dels arbres morts o caiguts precisament per mantenir-ne la gran biodiversitat. Durant aquest període, el propietari és indemnitzat pel rendiment que en trauria.

La importància del projecte Selvans, una iniciativa d'abast internacional, rau en el fet que la majoria del bosc gironí –i, per extensió, el català– és molt jove, després de l'abandonament de zones agrícoles que va tenir lloc durant el segle XIX. Aquest fet ha comportat una important penetració del bosc en aquests espais i, també, la regeneració de la massa boscosa, lligada a la davallada del seu aprofitament econòmic. I és en aquest context que queden zones on el bosc és molt antic.

BiodiversitatEl que es pretén amb la preservació d'aquestes petites zones, que van de les 8 a les 20 hectàrees, és afavorir l'evolució natural d'aquest bosc antic o madur. Marc Marí, tècnic de Medi Ambient de la Diputació, explica que es volen “defensar els trets característics que formen part d'aquesta tipologia de bosc, que conté molts arbres antics o caiguts”. Aquests són, segons Marí, una “font important d'aliment i refugi per a una gran varietat d'éssers vius”, els quals són indispensables per al correcte funcionament d'un ecosistema forestal: “Passejar per un bosc madur ens permet veure, més enllà dels arbres, una gran varietat d'invertebrats i vertebrats, tots vinculats a la seva estructura, al seu funcionament i, en definitiva, a la seva maduresa i evolució.”

La decadència del bosc, segons Marc Marí, amb arbres decrèpits o morts, va lligada a tot un ecosistema que és el pal de paller d'aquest projecte de protecció. Per això, el tècnic de Medi Ambient explica que l'evolució natural de la fusta en un bosc presenta tres fases molt clares. La primera és la colonització. En aquest període, diversos organismes, com ara els escarabats, capaços de digerir la glucosa de la fusta, colonitzen els arbres. En la segona, s'iniciarà la descomposició, també amb l'ajuda dels fongs. En aquest estadi, es calcula que el 35% del pes de la fusta morta ja correspon al pes dels fongs que se n'aprofiten. Finalment, la tercera etapa, la de la humidificació, que és quan la fusta, gairebé o totalment digerida i degradada, es confon amb el sòl del bosc.

D'altra banda, aquestes microreserves forestals són, a més, un extraordinari laboratori per estudiar un bosc inalterat; des del creixement dels arbres fins a les diverses tipologies d'estructures forestals. Per això, es porten a terme inventaris de la flora i les comunitats de la fauna dependents de la fusta en descomposició o de les cavitats dels arbres vells, on viuen els quiròpters, els rapinyaires i els ocells insectívors, entre altres espècies. A partir del 2010, a més, es va iniciar un programa de recerca del conjunt de les reserves forestals amb la

col·laboració del Centre Tecnològic Forestal de Catalunya. Paral·lelament, s'han dut a terme activitats pedagògiques.

Període de protecciónLa protecció de la reserva és per 25 anys. Durant aquest període, i a través d'uns ajuts públics, que atorga la Diputació, es compensa la possible activitat d'explotació forestal que s'hi podria fer; és a dir, el propietari és indemnitzat pels guanys no percebuts. Per a l'atorgament d'aquestes indemnitzacions, els tècnics fan una valoració que té en compte l'existència d'arbres centenaris, la fusta morta o caiguda. Un cop valorades, es trien les més ben puntuades fins a esgotar la partida pressupostària. Els ajuts que destina la Diputació als boscos van dirigits a l'activitat forestal, manteniment i neteja, en un 95%, però la resta, el 5%, és el que es destina a preservar aquestes boscos més antics, alguns amb més de 150 anys d'antiguitat. Les primeres reserves forestals es van establir al Parc Natural del Montseny.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 03-11-2013 Pàgina 2

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/11-mediambient/690488-en-vuit-anys-shan-creat-a-girona-prop-de-60-reserves-forestals.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesTerritori&utm_source=rss&utm_medium=mesTerritori&utm_campaign=rss